

Ερώτηση με αίτημα γραπτής απάντησης E-003662/2019
προς την Επιτροπή
Άρθρο 138 του Κανονισμού
Ioannis Lagos (NI)

Θέμα: Ανησυχία για την ελληνική μειονότητα στην Ίμβρο και την Τένεδο

Με τη Συνθήκη της Λωζάνης (1923) τα νησιά Ίμβρος και Τένεδος παραχωρήθηκαν στην Τουρκία, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 14, ανέλαβε την υποχρέωση να παρέχει εγγυήσεις στους μη μουσουλμάνους κατοίκους για την προστασία προσώπων και περιουσιών. Ωστόσο, τη δεκαετία του 1960, οι περιουσίες των Ελλήνων δημεύονται, καταργείται η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και όλοι οι εκπαιδευτικοί, απολύονται. Ιδρύεται προσφυγικός οικισμός για τους εποίκους που εγκαθίστανται στην Ίμβρο από τα βόρεια της Τουρκίας, ενώ δημιουργήθηκαν και ανοιχτές αγροτικές φυλακές με αποτέλεσμα, κατοποία στοιχεία να δρουν ανενόχλητα στο νησί. Το 1974, οι Τούρκοι επιδόθηκαν σε βιασμούς και βεβηλώσεις στα νησιά. Σαν αποτέλεσμα, από τους 8.644 κατοίκους της Ίμβρου, μόνο 550 είναι Έλληνες σύμφωνα με στοιχεία του 2014, ενώ στην Τένεδο σήμερα ζουν λίγες δεκάδες ηλικιωμένων Ελλήνων. Αξίζει να σημειωθεί ότι, όταν υπογράφηκε η Συνθήκη της Λωζάνης, στην Ίμβρο ζούσαν 9.207 Έλληνες.

Ερωτάται η Επιτροπή:

1. Σε τι ενέργειες προτίθεται να προβεί για την ασφάλεια και για την αποζημίωση των εναπομεινάντων ελληνικών πληθυσμών στα νησιά αυτά για όσα υπέστησαν από την τουρκική θηριωδία;
2. Πόσες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διεθνών συνθηκών και κανόνων δικαίου πρέπει να διαπράξει η Τουρκία, ώστε να καταργηθούν οριστικά τα κονδύλια που της παρέχει αφειδώς η ΕΕ;